

L'Autònoma

PUBLICACIÓ DE LA UNIVERSITAT AUTÒNOMA DE BARCELONA • ABRIL DE 1997 • NÚM. 109

S u m a r i

CATALUNYA
DES DE FORA, 2

RESTES IBÈRIQUES
AL CAMPUS, 3

INSTITUT D'ANÀLISI
ECONÒMICA, 4

PRODUCCIÓ
D'EMBRIONS, 5

PEPE RUBIANES
INAUGURA
L'ESPECTACLE, 6

L'AUTÒNOMA
NO TANCA A L'ESTIU,
7

SABATER I PI,
DOCTOR HONORIS
CAUSA, 8

Samuel Ruiz, doctor *honoris causa*

Samuel Ruiz, el dia de la seva investidura.

La UAB va investir doctor *honoris causa* el mexicà Samuel Ruiz, bisbe de San Cristóbal de las Casas, en una cerimònia molt concorreguda que va tenir lloc, l'11 de març, a la sala d'actes del Rectorat. Amb aquesta investidura, proposada de manera conjunta per les facultats de Ciències de l'Educació i de Ciències Polítiques i de Sociologia, l'Autònoma premia la contribució que el religiós mexicà ha fet per la pau social a Chiapas, tant pel que fa a l'àmbit de l'educació multicultural com pel que fa a la resolució pacífica i dialogada dels conflictes.

En el seu parlament, Samuel Ruiz, que va assegurar ser aquell dia «la veu dels sense veu», va acceptar la investidura de la UAB i va dir: «No en consideració als meus propis mèrits sinó en reconeixement a la feina i el sofriment que milers i milers d'indígenes pobres han dut a terme al llarg de molts anys perquè es reconegui la seva dignitat com a persones i la seva identitat com a pobles. La nostra feina –va dir– és el resultat de l'exigència d'una opció pels pobres i, en el cas de Chiapas, pels més pobres entre els pobres, els indis. Durant trenta-cinc anys hem acompanyat el seu caminar i la seva mort perquè pugui ser reconeguda la seva vida».

«Tal vegada –va suggerir el religiós– és el moment de fer el salt cap a una reestructuració social i política que reflecteixi justícia. Sense jus-

tícia no hi haurà pau», va concloure. Aquesta sentència, molt similar a aquella altra que deia «Déu no vol violència, però tampoc injustícia», serveix al bisbe chiapanec per distingir fins a tres tipus de violència: «la violència del sistema, la violència repressiva i la contraviolència». Tot i que el bisbe mai no ha justificat la violència com a mètode, aquesta distinció –entenc l'insurgent que prefereix morir lluitant a la selva que de disenteria dins d'un barracó– va provocar que fos acusat d'«instigador» de l'alçament zapatista per les elits locals.

En el seu discurs d'investidura, el bisbe de San Cristóbal de las Casas va denunciar que «el 60 per cent de l'exèrcit federal està a Chiapas», on «va arribar per quedar-s'hi». Samuel Ruiz va explicar, davant de nombrosos estudiants i personalitats polítiques, acadèmiques i eclesiaques, que els soldats «van portar a les comunitats indígenes la por, la prostitució i la discriminació a l'hora de repartir l'ajut humanitari». Durant la seva estada a la UAB, el religiós va acusar els militars de «fer i custodiar plantacions de marihuana», així com de «distribuir llavors a la gent amb grans ofertes econòmiques».

Jaume Botey i Rafael Grasa, padrins de l'investit per part, respectivament, de les facultats de Ciències de l'Educació i de Ciències Polítiques i de Sociologia, van definir el bisbe chiapanec com una persona que «ha construït la seva paraula teològica per mitjà del diàleg». Un diàleg, en particular amb les poblacions autòctones –Samuel Ruiz parla quatre llengües indígenes–, que l'ha fet desertar de les posicions conservadores que tenia el 1959, any en què va arribar a la diòcesi. «A ell l'han canviat els indis i els pobres», va dir Botey.

«La influència de la Conferència Episcopal Llatinoamericana a Medellín, el 1968 –va assenyalar Botey– significa una ruptura per a l'Església, secularment vinculada a les elits econòmiques i de dominació». Samuel Ruiz, que havia estat organitzador i ponent de la trobada, va ser vinculat a la teologia de l'alliberament i, en conseqüència, rellevat immediatament de les seves responsabilitats episcopals. A partir de llavors, el religiós aprofundirà en el coneix-

xement dels indis, fins al punt de convocar el I Congrés Indígena el 1974, data en què es complien cinc segles del naixement de fra Bartolomé de Las Casas. A partir dels anys vuitanta, dècada en què el reajustament macroeconòmic i l'arribada a Chiapas de milers de refugiats guatemalencs van disparar les ocupacions camperoles de finques agrícoles, Samuel Ruiz va veure com des dels sectors benestants s'obria una «lluïta oberta contra ell que incloïa –en paraules de Botey– campanyes de descrèdit i tortura de col·laboradors».

En aquest ambient, el representant de la Facultat de Ciències de l'Educació va valorar molt positivament la tasca que «l'ampli moviment de catequistes ha fet a la diòcesi en funcions de suplència d'un sistema escolar deficitari o quasi inexistent a les zones indígenes». Per a Botey, «la presència de més de deu mil educadors va influir decisivament en la presa de consciència indígena i en les seves propostes actuals de model educatiu».

Per la seva banda, Rafael Grasa, en nom de la Facultat de Ciències Polítiques i de Sociologia, va destacar tres virtuts de Samuel Ruiz: «la capacitat d'anàlisi de la realitat sociopolítica, la defensa dels drets humans i de la democràcia, i la resolució de conflictes». La carta pastoral que va fer arribar a Joan Pau II en la seva visita a Izamal, el 1993, és, per a Grasa, paradigma de la capacitat d'anàlisi sociopolítica del bisbe chiapanec. En aquell document, que duia per nom *En esta hora de gracia*, Samuel Ruiz advertia el Papa del risc d'una explosió social a Chiapas com a conseqüència de «la manca de terra, la desocupació, la misèria i el control polític, que fa que quan escollim les nostres autoritats i als de dalt no els agraden, ens hi posin les seves». La fundació del Centro Fray Bartolomé de Las Casas per a la denúncia de la violació dels drets humans, i la creació de la Comisión Nacional de Intermediación (CONAI) per a la mediació en el conflicte entre els indígenes de l'Exèrcit Zapatista d'Alliberament Nacional (EZLN) i el Govern mexicà completen la contribució del bisbe de San Cristóbal de las Casas per aconseguir la pau.

Escola de Pràctiques Jurídiques

El president del Tribunal Suprem, Francisco Javier Delgado, va pronunciar la lliçó inaugural a l'Escola de Pràctiques Jurídiques de la UAB, el 21 de març passat.

Tot i que el curs es va inaugurar amb aquesta lliçó magistral el mes passat, l'Escola va iniciar les seves activitats acadèmiques a l'octubre. L'acte, que es va fer al Casal Pere Quart de Sabadell, va ser presidit pel rector de la UAB, Carles Solà; l'alcalde de Sabadell, Antoni Farrés; i el director general de Relacions amb l'Administració de Justícia, Jaume Amat. També van assistir-hi nombrosos advocats i polítics, i els principals representants de la justícia i dels cossos de seguretat de la comarca, entre els quals hi havia Guillem Vidal, president del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya i exjutge de Sabadell.

Delgado va iniciar la lliçó magistral recordant que «el dret va néixer per aplicar-se. Si no fos així, passaria a ser una gimnàstica mental amb una rellevància semblant a la que podrien tenir els escacs». El president del Suprem va justificar, així, la necessitat de l'Escola de Pràctiques Jurídiques, que constitueix, segons Delgado, el simple pas que permet posar en pràctica la teoria que s'ha après a la Facultat de Dret.

Les activitats que es realitzen a l'Escola, la primera a Catalunya d'aquestes característiques, estan dirigides a la preparació de llicenciats en Dret que volen exercir l'advocacia, així com a la formació continuada d'advocats que ja exerceixen. Els cursos tenen una durada d'un any i es desenvolupen en tres mòduls: un de pràctiques tutelades, un de matèries optatives, i un altre de tutories i estudi —que inclou la simulació de judicis. L'Escola ofereix títols propis de la UAB com a diplomats de postgrau.

Retorna l'Islam

El Gabinet de Llengua Catalana va organitzar, l'11 de març, la conferència «A Orient, s'hi va per Occident: l'Islam desconegut». Les previsions s'acompliren altre cop, i prop d'un centenar de persones es van donar cita a la sala d'actes de la Facultat de Ciències Econòmiques per escoltar Imed Laiti, estudiant marroquí d'Història a la UAB i becari del Gabinet de Llengua Catalana. Laiti va tornar a jugar amb el títol —«a Orient s'hi va pel Magrib, que en àrab vol dir Occident»— per lamentar la visió que Europa té de l'Islam, com «un tot homogeni, immòbil, fanàtic i llunyà», al qual s'associen els fenòmens de «la immigració, el terrorisme i els ministeris de l'Interior». Per la seva banda, Mercè Nogués, coordinadora de l'acte, va reclamar als assistents a l'acte «responsabilitat intel·lectual per no estigmatitzar l'Islam».

Catalunya des de fora

«Catalunya des de fora. Com veuen el país les persones estrangeres». Amb aquest títol va tenir lloc un debat proposat pel Gabinet de Llengua Catalana (GLC), el dia 13 de març, a l'aula magna de la Facultat de Dret.

Per tal d'impulsar el coneixement i les relacions entre cultures diferents i saber «com veuen el país les persones estrangeres», el GLC va aplegar al voltant d'una taula un grup d'universitaris estrangers, la major part dels quals fa els seus estudis a l'Autònoma: el tunisenc Hafedh Akrou, l'alemany Christian Gerboth, la sud-coreana Mihwa Jo, el zairès Jean-Bosco Botsho, la cubana Viviana Hounie i el marroquí Imed Laiti, coordinador del debat.

Què sabien de Catalunya abans de venir-hi, què els agradava més i què els agradava menys de Catalunya, què consideraven que havien d'aprendre i què no de la cultura catalana, què haurien d'aprendre els catalans i què no de les seves cultures, van ser algunes de les preguntes de caràcter general que els va adreçar el periodista sabadellenc Ramon Miret, moderador de l'acte.

De manera gairebé unànime, van manifestar que abans de venir a Catalunya en desconeixien l'especificitat i que el català fos una llengua, la qual cosa els havia representat en general una dificultat.

Pràcticament tots els participants

Els universitaris estrangers van donar la seva opinió sobre Catalunya en un debat que va tenir lloc el 13 de març passat.

van valorar molt positivament que Catalunya mantingués les seves tradicions i la seva cultura i sobretot que ho fes des de la perspectiva d'un nacionalisme moderat. Aquí, el participant marroquí va matissar que veia el perill que, cada cop més, Catalunya s'identifiqués amb les posicions dures del bloc occidental pel que fa a la integració dels emigrants magribins.

El que no agradava de Catalunya als participants estrangers era la contaminació (això a l'àrea metropolitana de Barcelona) i la degradació mediambiental. I, també de manera general, l'actitud freda i tancada de

molts catalans, que, d'entrada, els dificultava les relacions personals.

Pel que fa a la valoració de les seves cultures, els participants africans van coincidir en el respecte per la gent gran i en les relacions protectores i solidàries en el si de les famílies. La participant cubana va valorar molt la cordialitat i la calidesa de les relacions humanes a la seva cultura. La participant sud-coreana i el participant alemany van fer una consideració dels valors de les seves cultures des d'una òptica occidental, i van posar l'èmfasi en els avenços socials de caràcter progressista.

Nous models d'exèrcit

La Fundació Ramon Trias Fargas i el Moviment per la Pau-AOC van organitzar, els dies 18 i 19 de març, el seminari Els Reptes del Model de Defensa davant la Supressió del Servei Militar, amb el suport de l'Oficina d'Afers Socials de la UAB. El curs va servir per analitzar els nous reptes als quals haurà d'enfrontar-se el moviment pacifista de l'Estat espanyol després que el govern central hagi fixat el any 2003 com a data per a la desaparició del servei militar obligatori.

Precisament per debatre quin hauria de ser el model de forces armades que caldria adoptar, els organitzadors del cicle van reunir, a la sala d'actes de la Facultat de Ciències Polítiques i de Sociologia, representants de tots els partits amb presència parlamentària a la cambra catalana.

Una mili voluntària

Els ponents van començar advertint als assistents, majoritàriament objectors de consciència que realitzen el servei social a l'Autònoma, que el procés de professionalització de l'exèrcit, lluny de coincidir amb l'abolició del servei militar, es perllongarà més enllà del 2003. Segons va avançar el portaveu del Partit Popular (PP), Rafael Villagrasa, el Govern està considerant la possibilitat de crear una mili voluntària paral·lela al procés de professionalització, amb

l'objectiu de cobrir les 25.000 places anuals que caldrien per mantenir operatives les forces armades. Per tal d'atraure aquest volum de joves, el Govern preveu incentius com ara oferir la possibilitat de contractar una mili per al període de temps que es vulgui, d'un a tres anys, transcorreguts els quals es donaria l'opció al soldat de llevar de fer la carrera militar.

Professionalització de l'exèrcit

El representant del Partit dels Socialistes (PSC), Jordi Marsal, va ser l'únic que es va mostrar disconforme amb la supressió de la mili obligatòria, per les «fortes disfuncions socials i territorials» que, segons la seva opinió, provocarà en la composició del futur exèrcit. Prenent com a referent la professionalització de l'exèrcit nord-americà, Jordi Marsal va alertar del risc que les forces armades professionals atraguin només persones dels estrats socials més baixos i poc instruídes intel·lectualment. Per al portaveu socialista, la situació s'agreuaria a Catalunya pel fet que «pocs catalans hi anirien voluntàriament», amb el consegüent perill que representa per a la realitat plurinacional un exèrcit amb poca presència catalana.

Per als representants de la resta de grups polítics, la solució perquè aquestes disfuncions no es produeixin és senzilla: «sotmetre les forces armades al control democràtic». Per la se-

va banda, el portaveu popular va voler tranquil·litzar el seu homònim socialista explicant-li: «Independentment de si el voleu o no, Catalunya ja té legalment un exèrcit propi: l'espanyol».

Jordi Marsal, que en cap moment es va deixar enlluernar per les promesses dels seus companys de mesa, va insistir sobre els riscos de «militarització social» que suposa la professionalització militar.

Motius del canvi

La resta de polítics va rebutjar les previsions del socialista: «Només prenem com a exemple el model nord-americà, i no té per què ser aquest el que prenguem com a referent». Jordi Marsal, un cop més, va posar en entredit l'èxit de l'operació, «ja que els motius que porten al canvi no són tècnics sinó socials». Justament perquè els motius del canvi són socials, el representant d'Esquerra Republicana (ERC), Camil Ros, va demanar al Govern que doni una «sortida al problema dels insubmisos i dels objectors de consciència». Per al secretari general de les Joventuts d'ERC, «és fals que sigui més car per a l'Estat comprar-se un cotxe nou que circular amb un de robat, com ha fet fins ara». Camil Ros va qualificar el servei militar obligatori de «segregat legal de joves, que paguen l'impacte revolucionari pertinent».

Restes ibèriques al campus

Durant la primera setmana d'abril es van acabar les excavacions al jaciment arqueològic que s'havia detectat al terreny situat al costat de la Facultat de Medicina de la Universitat Autònoma de Barcelona, on fins fa poc es practicava el tir amb arc. En l'excavació hi han col·laborat activament l'Àrea d'Arqueologia de la UAB, l'Ajuntament de Cerdanyola del Vallès i el Col·lectiu de Recerques Arqueològiques de Cerdanyola (CRAC), associació nascuda ara fa deu anys, que procura pel descobriment i la conservació del patrimoni històric de Cerdanyola.

Segons Joan Francesc, director de l'excavació i membre del CRAC, es tracta d'unes restes arqueològiques de l'època ibèrica situades temporalment entre el segle III el segle I aC, que sembla que va ser un establiment rural d'una població agrícola reduïda, probablement formada per un o diversos grups familiars. La desena de sitges que constitueixen el jaciment es van fer servir, en un primer moment, com a dipòsits de cereals i després van ser utilitzades com a abocadors de deixalles, per la qual cosa s'hi han trobat moltes peces diferents, des d'objectes de ceràmica i restes vegetals fins a banyes de cervol.

De tota manera, encara resten per saber moltes coses sobre aquest assentament, ja que l'excavació només és una primera fase de recollida d'objectes i dades, que després s'han de reciclar, reconstruir i interpretar per treure'n conclusions més segures sobre el tipus de vegetació de la zona, els conreus, l'alimentació i el tipus de vida i costums d'aquests pobladors ibers.

Tot i que ja feia anys que el CRAC havia detectat aquestes restes arqueològiques, no va ser fins que van començar les obres per replanar i homologar el camp de tir amb arc, a mitjan març, que es va aprofitar l'avenç per començar l'excavació.

Per a Isabel Rodà, catedràtica d'Arqueologia de la UAB, el poc nombre d'excavacions programades i les reduïdes possibilitats que tenen els

Restes arqueològiques al campus.

alumnes de fer pràctiques fan que aquest jaciment sigui «un autèntic regal» per als estudiants d'arqueologia. De fet, una vintena d'alumnes s'han ocupat de tota l'excavació amb el suport experimentat dels membres del CRAC, i així han pogut realitzar les pràctiques del curs sobre un terreny real i no al laboratori. Tots demostren estar molt satisfets amb l'oportunitat de treballar en una excavació arqueològica, ja que, segons diuen, «s'apren molt més amb la pràctica».

De les restes arqueològiques, n'és dispositari l'Ajuntament de Cerdanyola i el CRAC, el qual té un conveni de col·laboració amb la UAB. Els mateixos estudiants continuaran la fase de reconstrucció i d'interpretació de les

peces trobades, dins el marc de les seves pràctiques. També es pretén que l'any vinent continuïn les activitats docents als altres jaciments que s'han detectat ben a prop de la mateixa zona i que són susceptibles de ser excavats.

El fet que aquesta troballa arqueològica estigui formada per sitges excavades al terra fa que no hi hagi interès històric en la seva conservació i, per tant, un cop se n'hagin extret tots els materials, serà segurament coberta pel camp de tir.

Cal recordar que aquestes no són les primeres restes arqueològiques que es troben al campus de la UAB, sinó que ja es van fer excavacions entre el 1988 i el 1990, que també van ser supervisades pel CRAC.

Noves titulacions per al curs 1997-1998

La Universitat Autònoma de Barcelona oferirà, el proper curs acadèmic 1997-1998, noves titulacions. Es tracta d'una llicenciatura de segon cicle d'Història i Ciències de la Música; una titulació pròpia, Biotecnologia; i dues noves diplomatures, Logopèdia i Turisme, la qual es farà a l'escola adscrita ubicada al mateix campus.

Junta de Govern

La Junta de Govern de la Universitat Autònoma de Barcelona, en la sessió que va tenir lloc el dia 20 de març passat, va aprovar la distribució de dotacions de places de catedràtic d'universitat en les àrees de coneixement i departaments corresponents relatius a la resolució del Programa Especial de Càtedres d'Universitat 1996-1997.

També es va aprovar la modificació de la normativa dels cursos de potsgrau respecte al seu pressupost, el seu cànon i la distribució corresponent. Tot això, inspirant-se en els criteris ja aprovats, que fan referència a la millora de la qualitat i les prestacions dels cursos que s'ofereixen, així com a la necessitat de potenciar nous cursos que interessin socialment, i que la UAB estigui preparada per impartir-los, amb el supòsit de cobrir els costos directes i indirectes que generin.

Es va aprovar, també, la renovació de membres de comissions delegades. Van ser escollits l'estudiant Emilio Morante, per a la Comissió d'Ajuts a l'Estudi; l'alumna Sara Jaurrieta, per a la Comissió d'Avaluació i Control de Professorat; i l'estudiant David Manuel Navarrete, per a la Comissió de Professorat. Els professors Manuel Cachón i Alfredo Ruiz van ser escollits per a la Comissió d'Investigació, i la professora Helena Estalella, per a la Comissió de Professorat.

També es va aprovar iniciar el procediment d'adscripció dels estudis de Turisme i elevar la proposta al Consell Social per a la seva aprovació. L'Escola Universitària de Turisme començarà a funcionar el proper curs acadèmic amb els estudis homologats de Diplomatura de Turisme.

També es va aprovar la modificació del reglament de la Facultat de Ciències de la Comunicació.

Una utopia encara llunyana

El dia 3 de març, es va presentar a la sala d'actes de la Facultat de Ciències *L'estat del món, 1997*, l'informe anual que publica, des del 1984, el Worldwatch Institute, i en el qual s'avaluen les actuacions posades en marxa amb l'objectiu d'avançar cap a una societat sostenible.

Van assistir a la presentació de l'informe: Jordi Bartolí, coordinador de la llicenciatura de Ciències Ambientals; Pere Puig, professor del Departament de Geografia de la UAB i responsable de l'àrea de Sostenibilitat de l'Ajuntament de Barcelona; Helena Fusté, presidenta de Greenpeace Espanya; i Vicenç Fisas, actual titular de la càtedra UNESCO de la Pau i els Drets Humans de la UAB i organitzador de la conferència. Els po-

nents van avaluar, des de diferents punts de vista, els resultats dels esforços efectuats per aconseguir els compromisos fixats a la cimera de Rio de Janeiro del 1992 per evolucionar cap a un món sostenible. Tots els ponents van coincidir a fer un balanç no gaire esperançador dels resultats d'aquests esforços, materialitzats, però, en la creació, per part de més de cent països, de comissions de desenvolupament. Helena Fusté va apuntar tres passos fonamentals sense els quals no es pot evolucionar cap a un desenvolupament sostenible: «reconèixer que vivim en un planeta aïllat i de recursos finits, organitzar una estructura econòmica circular i promoure tecnologies i processos productius nets».

Vicenç Fisas va centrar la seva intervenció en el capítol de la seguretat ciutadana, que va dir que «està monopolitzada per la tecnologia militar, quan en realitat el que necessita l'home és una seguretat ecològica, social, política i cultural, aspectes que preocupen les persones», va especificar el titular de la càtedra UNESCO. Fisas també va parlar del concepte d'ecoseguretat i dels principals factors que provoquen el desequilibri, com són la diferència abismal entre països rics i països pobres, la migració del camp a la ciutat –els «refugiats ambientals», segons Fisas– i la desigual distribució de terres al món –al Brasil, per exemple, el 5% de la població controla el 70% de les terres del país.

L'Institut d'Anàlisi Econòmica

L'Institut d'Anàlisi Econòmica (IAE), creat el 1985, és un centre del Consell Superior d'Investigacions Científiques (CSIC), ubicat al campus de la Universitat Autònoma de Barcelona, entre la plaça Cívica i la Biblioteca d'Humanitats. Els seu objectiu bàsic consisteix a fomentar la investigació del més alt nivell científic en economia. En aquests moments, «el centre és capdavanter en recerca econòmica a Espanya», segons explica el seu director, Xavier Vives.

L'IAE funciona com un patronat del qual la UAB en forma part com a vocal en la figura del seu rector. A l'Institut hi treballen unes setanta persones en diferents àrees. Com a personal fix, el centre té en l'actualitat deu investigadors permanents i nou treballadors de l'àrea d'administració i serveis. A més, l'IAE té una desena de professors afiliats, una quinzena de col·laboradors externs, una quinzena més de professors visitants, dos ajudants d'investigació i sis becaris.

Des de la seva fundació, l'Institut ha treballat per consolidar-se com a centre d'excel·lència nacional i internacional, esforç que s'ha vist reconegut diverses vegades per instàncies avaluadores externes. El 1992, l'Agència Nacional d'Avaluació i Prospectiva va qualificar la producció científica del centre de «molt bona», i el seu impacte sobre la comunitat científica, de «molt alt». Recentment, ha estat la mateixa Unió Europea (UE) qui ha destacat l'IAE amb la distinció de «centre d'excel·lència», tant per la quantitat i la qualitat de la seva producció com per la seva influència científica, plasmada en multitud d'articles en revistes i altres publicacions nacionals i estrangeres, com *Working Papers*, *International Journal of Industrial Organizations* i *European Economic Review*.

La vocació transnacional de l'IAE es fa palesa no solament en els seus estudis i projectes, homologables als estàndards de qualitat internacional, sinó també en la mateixa composició de la seva junta permanent. Entre els deu membres permanents de l'Institut hi ha un alemany, un belga i un hongarès. A més, l'IAE compta amb investigadors de distintes procedències —espanyols, britànics, nord-americans, holandesos i alemanys— també entre els seus visitants. En els últims sis anys, han passat pel centre més de vuitanta professors estrangers, en uns períodes que comprenen des de diverses setmanes fins a un any sencer.

Projecció internacional

El programa de visitants té el suport de la UE, que de manera reiterada ha seleccionat l'Institut com a centre d'acollida per al seu programa Capital Humà i Mobilitat, el Ministeri d'Educació i la Generalitat de Catalunya, a través del Programa Internacional d'Intercanvi d'Investigadors. Així mateix, la presència de

Seu de l'Institut d'Anàlisi Econòmica.

professors afiliats ha permès d'incorporar a l'Institut col·laboradors habituals procedents d'altres institucions acadèmiques d'arreu del món. Actualment, l'IAE té com a professors afiliats investigadors coreans, nord-americans i suïssos, a més de professors catalans que s'han doctorat als Estats Units o que desenvolupen actualment els seus estudis en universitats d'aquell país. Entre els seus col·laboradors, hi ha economistes francesos, mexicans i indis.

La projecció internacional de l'Institut es veu incrementada gràcies a la participació ininterrompuda d'any rere any en les denominades xarxes europees d'investigació, veritables circuits de col·laboració i d'intercanvi d'informació entre les institucions acadèmiques més prestigioses del continent. Els lligams entre les distintes universitats i els seus professors s'estreuen amb l'assistència a conferències i seminaris internacionals. L'IAE també organitza de manera periòdica les seves trobades al voltant de temes tan diversos com la regulació de les telecomunicacions, la relació entre democràcia i desenvolupament, o els models d'aprenentatge i teoria de jocs.

Seminaris

L'Institut organitza anualment dos seminaris i una reunió científica. Entre els primers hi ha el Seminari de Bellaterra, preparat conjuntament amb el Departament d'Economia i d'Història Econòmica de la UAB, que reparteix les seves trenta sessions entre els mesos de gener i desembre, i el Seminari d'Economia Financera, que forma part del Programa d'Estudis Bancaris i Financers de la Fundació BBV. Com a reunió científica, l'IAE organitza, des del 1976, junt amb el Departament d'Economia de la UAB, el Simposi d'Anàlisi Econòmica. Es tracta del principal congrés dels economistes acadèmics espanyols. Entre els prop de tres-cents assistents que es donen cita en aquest encontre, hi ha molts economistes joves que vénen a presentar els seus projectes. Per al director del centre, Xavier Vives, «és molt im-

portant donar suport als joves investigadors». Una política que a l'IAE es tradueix en la creació de sis places per a becaris. Tanmateix, l'Institut col·labora des de la seva fundació en activitats de formació de futurs investigadors. Entre aquestes col·laboracions destaca l'establerta amb el Departament d'Economia de la UAB en el programa de doctorat IDEA, les inicials en anglès de Doctorat Internacional d'Anàlisi Econòmica. Aquest programa, impartit en llengua anglesa, forma part d'una xarxa internacional que inclou l'University College London, la Universitat de Tilburg, la Universitat de Ciències Socials de Tolosa, la Universitat de Mannheim i la Universitat Lliure de Brussel·les. Els investigadors catalans hi participen o bé fent classes o bé dirigint un curs concret del programa.

Investigació

L'activitat docent es completa amb la direcció, a càrrec de professors de l'IAE, de tesis, tesines i tallers diversos. En aquests moments, personal del centre es troba dirigint més d'una vintena de tesis, de mestratges i de doctorats d'estudiants de la Universitat Autònoma de Barcelona. Pel que fa a la convocatòria de tallers informals de microeconomia, macroeconomia, economia quantitativa i econometria, l'Institut té el suport dels distintes departaments de la Facultat de Ciències Econòmiques i Empresariales de la UAB i de la Universitat Pompeu Fabra.

L'activitat investigadora de l'Institut té dues vessants: la investigació bàsica, també anomenada teòrica, i l'aplicada o empírica. Pel que fa al primer àmbit d'actuació, l'IAE ha desenvolupat tant estudis microeconòmics, al voltant de l'economia industrial i l'economia financera, com projectes macroeconòmics basats en la teoria del creixement i de la distribució. També dins de l'àrea teòrica, els investigadors catalans han analitzat el comportament estratègic dels agents econòmics a partir de l'aplicació de la teoria dels jocs, això és, formació de reputació, mercats interrelacionats,

provisió de béns públics i jocs de senyalització, entre d'altres.

Pel que fa al camp de la investigació aplicada, cal destacar els estudis realitzats sobre recerca i desenvolupament (R+D), així com sobre els efectes de la integració europea en la indústria i el sector financer espanyols, sobre la convergència regional a l'Estat espanyol i a Europa, i sobre la política de defensa de la competència.

Aquests projectes tenen una durada diversa. Hi ha estudis de cinc anys de durada, com el projecte d'investigació, dirigit per Xavier Vives, que analitza, des d'un punt de vista microeconòmic, la dinàmica dels mercats i les organitzacions per tal de determinar els mecanismes òptims de regulació, així com la intervenció pública en els mercats industrials i financers. Hi ha, també, estudis menors, d'un o dos anys de durada, com és el cas de l'estudi dels diferencials de riquesa entre les diverses comunitats autònomes que conformen l'Estat espanyol. Aquest estudi, que explica fins a quin punt es poden pal·liar les diferències entre unes regions i altres, a través de la inversió en educació i en infraestructures, va ser guardonat amb el Premi per a Estudis Econòmics Regionals de la Societat Catalana d'Economia, organisme dependent de l'Institut d'Estudis Catalans.

Altres projectes, com l'anteriorment esmentat dirigit pel director del centre, han estat possibles gràcies a la seva catalogació dins l'anomenada «modalitat C», que distingeix els projectes d'investigadors d'una qualitat excepcional i amb resultats en projectes anteriors que tenen una rellevància especial i una transcendència internacional per a la ciència bàsica. La majoria dels projectes d'investigació duts a terme per l'Institut estan finançats per la Direcció General d'Investigació Científica i Tècnica. A més, també col·laboren en el finançament d'altres estudis la Comissió de la UE, la Generalitat, el Ministeri d'Educació i, en menor mesura, determinades fundacions bancàries.

R E C E R C A

Producció d'embrions al laboratori

El 1990, al Departament de Patologia i de Producció Animals es va crear un grup de treball —dirigit per la professora M. Teresa Paramio— sobre producció *in vitro* (PIV) d'embrions de bestiar cabrum.

Aquest grup és part d'un equip multidisciplinari de la UAB que té per objectiu la creació de cabres transgèniques que poden produir en la seva glàndula mamària compostos d'interès farmacològic. Aquest equip està integrat pels professors del Departament de Biologia Cel·lular i de Fisiologia Josep Santaló i Fany Vidal, responsables de tota la tecnologia sobre microinjecció i detecció de la incorporació dels nous gens a l'embrió de la cabra, i l'equip dirigit pel doctor Armand Sánchez, encarregat de clonar i d'estudiar el comportament dels gens que codifiquen proteïnes amb expressió en glàndula mamària.

Per a la producció *in vitro* d'embrions s'utilitza el cultiu dels ovòcits obtinguts d'ovaris recollits de cabres sacrificades a l'escorxador, i s'imita al laboratori el procés d'ovulació; la recollida de semen de boc, ajudats per una vagina artificial i la seva preparació per capacitar-li que pugui fecundar els ovòcits en condicions *in vitro*; el desenvolupament dels embrions produïts fins a l'estadi de blastòcit, estadi en el qual poden ser transferits a l'úter d'una cabra receptora.

El problema principal que es presenta a l'hora de posar a punt aquestes metodologies és l'escassetat de bibliografia que existeix sobre aquest tema pel que fa a cabrams, atès que la majoria dels laboratoris que treballen en PIV d'embrions es troben en països on hi ha molt poques cabres, les quals no tenen cap interès econòmic i, per tant, no són objecte d'estudi. Així, es van haver d'extrapolar els coneixements existents en bovins i en ovis al cabrum. El problema següent va ser que els estudis realitzats en bovins i en ovis, utilitzant ovaris de l'escorxador com a font d'ovòcits, eren procedents de femelles sexualment madures. Al nostre país, els hàbits de consum de carn són de cabretes de llet, és dir que se sacrifiquen els animals acabats de deslletar, amb una edat menor de dos mesos i, per tant, massa joves per poder ovular i reproduir-se.

Actualment, i atès que setmanalment es disposa d'un nombre elevat d'ovaris de l'escorxador i, per tant, d'ovòcits, s'ha desenvolupat la tècnica de PIV fins al punt de ser capaç de reproduir el nombre suficient d'embrions per poder ser microinfectats i transferits a cabres receptores. El motiu pel qual a la UAB s'ha elegit la cabra com a animal per als estudis de transgènesi ha estat, en primer lloc, pel seu cost baix de manteniment i per la durada curta de la gestació en comparació amb la vaca, i, en segon lloc, per la seva alta producció de llet en comparació amb l'ovella.

Els investigadors Dolors Izquierdo, Teresa Moragas, Patricia Villamedina, M. Teresa Paramio, Elisabet Rodríguez i Àlex Martino.

A més, hi ha molt pocs equips al món que treballin amb cabres, la qual cosa significa un interès científic més gran.

Tècniques de PIV

Per poder iniciar un programa sobre animals transgènics és imprescindible disposar de les tècniques de PIV d'embrions, ja que es necessita un nombre elevadíssim d'embrions a un preu assequible. El percentatge d'embrions que sobreviuen després de la microinjecció de gens és, segons Hawk i els seus col·laboradors (1989), un 20% en bovins, i d'aquest percentatge, només el 0,1% un cop transferit a una femella donarà lloc a un naixement. Si s'utilitzen embrions obtinguts de femelles vives, a les quals prèviament s'ha superovulat i de les quals s'ha recollit els embrions, Nall i els seus col·laboradors (1992) indiquen que el cost de produir un vedell transgènic seria de 546.000 dòlars, un xai, 60.000 dòlars, i un porc, 25.000 dòlars, sense garantir que el transgènic expressi l'efecte que es desitja. Si més no, la utilització d'embrions produïts *in vitro* redueix en més d'un 60% els costos d'aquests estudis, la qual cosa els fa més assumibles en països on el finançament de la investigació és escàs i molt ajustat.

La PIV d'embrions, a més de fer assumibles els programes de transgènesi, és de gran interès per a qualsevol estudi en el qual es necessiti manipular un gran nombre d'embrions, com el sextatge d'embrions: arribar a identificar el sexe dels embrions abans de transferir-los a una receptora és de gran interès econòmic en la producció animal.

Per a les explotacions especialitzades en producció de llet, el naixement

de mascles és un destorb, ja que presenten un escàs interès econòmic. Contràriament, en les explotacions de producció de carn, encara que s'utilitzin femelles, aquestes femelles tenen índexs productius menors, ja que el seu creixement és més lent i la qualitat de la carn és pitjor perquè presenta més greix que la dels mascles. La possibilitat d'aconseguir exclusivament el naixement del sexe desitjat segons l'especialització productiva incrementaria significativament la rendibilitat de les empreses ramaderes. Gràcies a la PIV d'embrions s'han accelerat enormement els estudis sobre sextatge d'embrions.

Estudis sobre animals clònics: la creació d'animals clònics mitjançant la bisecció d'embrions, les transferències de nuclis i la producció de cèl·lules embrionàries ha estat possible gràcies a la disponibilitat de molts embrions en un estat de desenvolupament precís i controlat, i això només es pot aconseguir amb la PIV i el control del desenvolupament embrionari.

En relació amb la producció animal «clàssica», produir embrions al laboratori obre unes possibilitats inimaginables fins fa poc temps, ja que permet incrementar la descendència de les femelles d'alt interès productiu o genètic (en extinció): si en condicions naturals una cabra pot tenir, al llarg de tota la seva vida, una descendència de deu a dotze cabridets com a màxim, amb la utilització de la PIV es poden recollir ovòcits dels seus ovaris des del seu naixement i fins i tot utilitzar-los després de la seva mort. Els ovaris de les femelles tenen milers d'ovòcits, encara que molt pocs arribaran a ovular i, per tant, a produir un embrió. Recollits aquests

ovòcits directament del fol·licle, el nombre d'embrions potencials seria igual que el dels ovòcits.

Incrementar la descendència dels mascles: un mascle cabrum té de dos mil a tres mil milions d'espermatozoides per ejaculació. En condicions naturals, es necessita almenys una ejaculació per fertilitzar un òvul i donar un naixement. Amb la PIV d'embrions, actualment es necessiten de cent a mil espermatozoides per fertilitzar *in vitro* un ovòcit, per la qual cosa el nombre de descendents que es pot obtenir en cada ejaculació és molt elevat. En cas extrem, amb un espermatozoide seria possible si s'utilitzés la tecnologia desenvolupada en humans d'injecció intracitoplasmàtica d'espermatozoide.

Obtenció de descendència de femelles no aptes reproductivament per massa joves o massa velles, i de femelles infèrtils per processos patològics: en el cas de femelles que no poden ovular o els ovòcits de les quals no es fecunden, la fecundació *in vitro* els permetria de tenir descendència. Actualment s'estan produint embrions d'ovòcits recollits d'ovaris obtinguts de fetus.

Finalment, un altre punt d'interès de la PIV d'embrions és que la seva utilització redueix al mínim la manipulació dels animals vius. Per a l'obtenció d'embrions en animals vius es necessita un gran nombre de manipulacions traumàtiques dels animals, com els molestos tractaments de superovulació, els controls hormonals, les laparotomies, etc. La PIV d'embrions evita tots aquests passos i l'única cosa que encara és necessària és la preparació de la femella receptora per rebre l'embrió i mantenir la gestació fins al part.

Jornades sobre la gestió cultural

L'auditori de la Facultat de Filosofia i Lletres va acollir, durant els dies 17, 18 i 19 de març, el cicle de conferències que configurava les I Jornades sobre Gestió Cultural, organitzades pel vicerectorat d'Estudians i de Promoció Cultural i la Facultat de Filosofia i Lletres.

Les Jornades es van constituir com una activitat més inclosa en les pràctiques de promoció cultural de la UAB, i van néixer arran d'unes pràctiques de gestió cultural que alguns estudiants d'Humanitats havien iniciat durant el curs actual. Les Jornades van voler donar a conèixer a la resta d'estudiants, tant d'Humanitats com d'altres carreres, les possibilitats, problemàtiques i expectatives que la gestió cultural els ofereix com a nou camp professional.

Així, i segons va afirmar durant la presentació del cicle la vicedegana d'Ordenació Acadèmica de la Facultat de Filosofia i Lletres, Sílvia Carrasco, que va assistir en representació de la degana, aquestes jornades exemplifiquen perfectament «l'interès legítim de la Facultat cap al món laboral». Interès en relació amb la gestió cultural que podia «concretar-se en una proposta a l'inici del curs que vé». Aquesta proposta s'hauria de concretar d'alguna manera i serviria, segons la vicedegana d'Ordenació Acadèmica, «per aprofundir en el camp de la gestió cultural, però després de les llicenciatures», és a dir, ja dins d'estudis de tercer cicle.

A la presentació del cicle de conferències hi van assistir, a més de l'esmentada vicedegana, Neus Samblancat, sotscoordinadora de la Titulació d'Humanitats, i Xavier Marcè, director de recursos de l'Institut de Cultura de l'Ajuntament de Barcelona. Marcè va iniciar les jornades amb la conferència «Emmarcament històric: naixement i desenvolupament de la gestió cultural com a nova professió».

Pepe Rubianes inaugura l'espectacle

Pepe Rubianes, el dia de la seva actuació a la UAB.

L'oferta cultural i lúdica que proporciona la plaça Cívica als estudiants de la UAB va quedar consolidada, a mitjan mes passat, amb la inauguració del Nou Teatre de la UAB i del cinema La Strada Campus, situats tots dos a l'Edifici d'Estudiants de la plaça. Tant l'un com l'altre tenen, naturalment, més una vocació cultural que no pas comercial, aspecte en el qual coincideixen Julio Lamaña, impulsor de La Strada, i Toni Casares, responsable de Promoció Cultural. Lamaña, ex-estudiant de la Facultat de Filosofia i Lletres i president del Cineclub Fritz Lang durant els últims cinc anys, vol fer compatible, però, l'aspecte comercial del cinema amb les prestacions que pot donar a la comunitat universitària com a servei cultural.

D'altra banda, i pel que fa a l'ús que els estudiants poden fer del Nou Teatre, fonts del vicerectorat d'Estudiants i de Promoció Cultural s'hi van referir dient que l'objectiu d'aquesta nova sala és «potenciar l'hàbit de consum cultural com un fet quotidià entre els membres del col·lectiu de la UAB, siguin professors, alumnes, o PAS».

Espai multifuncional

El Nou Teatre de l'Autònoma, amb capacitat per a cent trenta persones i un escenari de setze metres d'amplada, s'utilitzarà també com a auditori, en el qual podran assajar tant l'Aula de Teatre, l'Orquestra, el Cor o el Grup de Dansa. A més de la inauguració del teatre, les tres-centes persones que s'integren en algun dels set grups artístics estables que hi ha al campus de la UAB es veuran beneficiades també per l'obertura de dues sales d'assaig annexes al teatre, que seran utilitzades, doncs, per aquests i altres grups artístics de la UAB.

Aquest fet, però, reduirà notablement la presència a la sala d'espectacles professionals, circumstància que no preocupa en excés Toni Casares: «No tenim la intenció de fer una pro-

gramació regular de teatre, dansa o música, perquè volem que l'espai sigui, per damunt de tot, un lloc de treball per als artistes de l'Autònoma». Justament durant aquest mes, el teatre acull una sèrie de concerts que, emmarcats dins del cicle Estimada Guitarra, repassa estils com el blues, el jazz i el flamenc-fusió, interpretats pels músics Riqui Sabaté, Jordi Borrell, Antonio Martínez i Euclides Mattos.

D'altra banda, i amb vista al mes de maig, hi ha programats diferents muntatges de teatre i de dansa, així com també el concert de presentació de l'Orquestra de Cambra de l'Autònoma. La presentació dels nous espectacles preparats per l'Aula de Teatre començarà el 6 de maig, amb l'obra de Sanchís Sinisterra *Los figurantes*, a la qual seguirà, els dies 13 i 14, *Variacions de Hamlet* —una revisió del text de Shakespeare. El programa finalitza els dies 19 i 20 del mateix mes amb *La disputa*, de Marivaux.

Rubianes estrena el Nou Teatre

L'espectacle *Pepe Rubianes: 15 años* va ser l'escollit per inaugurar la nova sala el 18 de març passat. La gran demanda d'entrades va fer que l'organització hagués d'ampliar l'aforament del teatre amb cadires suplementàries i permetés al públic d'asseure's a les escales. Rubianes va omplir el teatre en les dues sessions —s'estima que dues-centes persones van assistir a cada una de les representacions—, en les quals va presentar el *show*. L'actor va tenir paraules de crítica i de felicitació per al nou equipament cultural de l'Autònoma.

Classes o cinema

«Anar a classe és cada vegada més difícil», va comentar un estudiant a un periodista de *La Vanguardia* durant l'actuació de Rubianes. Doncs ara aquest estudiant encara ho té més difícil des que, el 2 d'abril passat, el cinema La Strada es va obrir al públic

amb la projecció de la pel·lícula *Le bonheur est dans le pré*. Tot i que el cinema, que disposa de 188 butaques, es va inaugurar oficialment el 20 de març passat, no ha estat fins aquest mes que la sala ha començat regularment la projecció de pel·lícules, entre les 10 i les 20 h. El cinema va engegar amb la projecció d'un seguit de tràilers de pel·lícules clàssiques, entre les quals destaquen *Casablanca* o *The man who shot Liberty Valance*, en versió original. Totes les pel·lícules són en versió original i els dijous hi ha una sessió *golfa* a les 22 h, amb dues entrades al preu d'una per als universitaris que visquin a la Vila Universitària. Amb aquesta projecció, Julio Lamaña vol aprofitar la nit dels dijous, quan els estudiants residents a la «petita ciutat» de la UAB acostumen a sortir, «per donar més vida al campus». Els dissabtes hi ha sessió entre les 12 i les 18 h. Lamaña no creu que ningú protesti pels horaris perquè «segons quines pel·lícules instrueixen més que segons quines classes. La nostra vocació, ja que estem en una universitat, és oferir bones pel·lícules, de cinèfil, però sense caure en l'esnobisme». El preu de l'entrada és de 450 pessetes per a la comunitat universitària.

Col·laboració amb la docència

D'altra banda, Julio Lamaña també té prevista la projecció de pel·lícules destinades a públics específics que, per les característiques del film, tinguin un interès particular a veure'l. «Aquest podria ser el cas —explica Lamaña— de la pel·lícula *Microcosmos* per als estudiants de biologia. En un altre tipus de relació amb la docència —continua el gerent del cinema—, els departaments també poden programar determinades pel·lícules. Això permet projectar pel·lícules antigues, que no poden exhibir-se comercialment, però sí amb una finalitat docent».

L'Autònoma no tanca a l'estiu

Per segon any consecutiu, l'Institut de Ciències de l'Educació (ICE) de la Universitat Autònoma de Barcelona organitza la Universitat d'Estiu durant el mes de juliol. D'aquesta manera, l'Autònoma ofereix una nova opció per realitzar cursos i postgraus intensius amb la possibilitat d'obtenir crèdits de lliure elecció.

La Universitat d'Estiu de la UAB oferirà set programes diferents repartits entre diplomes de postgrau, un curs de formació continuada, temes universitaris actuals, idiomes, informàtica, estudis preparatoris per a estudiants de nou ingrés a la Universitat i jornades pedagògiques sobre l'ensenyament del francès a Espanya.

Segons el sotsdirector de l'ICE, Josep M. Tatjer, s'ha proposat com a objectiu principal agrupar diferents activitats al campus de Bellaterra per utilitzar les instal·lacions també durant l'estiu i, així, evitar que s'aturi l'activitat a la universitat: «Volem aprofitar espais durant l'estiu i oferir possibilitats que a l'hivern no es poden realitzar per incompatibilitats d'horaris». A més, l'Autònoma també pot acollir estudiants estrangers durant el mes de juliol perquè disposa d'habitatges a la Vila Universitària on es poden allotjar els alumnes.

La Universitat d'Estiu que es proposa l'ICE vol defugir d'organitzar només activitats lúdiques i, per tant, vol mantenir un nivell universitari en el seu

ensenyament comparable a la universitat d'hivern.

Pel que fa a l'oferta de la Universitat d'Estiu de la UAB, tot just està en el segon any i encara en període d'assaig. Per aquest motiu encara és una oferta força limitada, però al mateix temps vol ser una oferta prou diversificada per atraure els alumnes.

Segons el subdirector de l'ICE, el principal problema que planteja la Universitat d'Estiu al campus de Bellaterra és la prolongació dels exàmens fins a mitjan juliol. Josep M. Tatjer creu que «perquè es pugui consolidar més la Universitat d'Estiu caldria un canvi del sistema d'exàmens». De moment, aquest condicionant fa que els cursos d'estiu no puguin iniciar-se fins a la segona o tercera setmana de juliol. Un dels problemes amb què també es troba la Universitat d'Estiu a l'Autònoma és la calor que fa a les aules durant el mes de juliol, un problema que l'organització ha resolt traslladant les classes a les aules de l'escola d'Hostaleria de Bellaterra perquè estan dotades d'aire condicionat. A més, aquest canvi d'aula permet ampliar l'oferta fent classes matí i tarda.

La matrícula dels cursos estarà oberta durant el mes de juny a estudiants universitaris de la UAB i d'altres universitats, alumnes estrangers i professionals de l'ensenyament.

Música africana

Ramón Trecet.

«No rieu, hauríeu de plorar!», va exigir Ramón Trecet al seu públic, que omplia l'aula magna de la Facultat de Ciències de la Comunicació, després d'haver-lo titllat de «tercermundista musicalment parlant». El periodista, convidat per Vicenç Fisas, dins del marc de la càtedra Unesco, per parlar de «la música que ve de l'Àfrica», va explicar-se: «No hi ha artistes catalans joves que facin música catalana, ni Raimon complirà precisament els seixanta, ni Serrat els cinquanta-cinc. El silenci de Catalunya —va sentenciar— és absolutament clamorós en un moment en què el flamenc triomfa arreu i la cornisa cantàbrica viu un moment d'eclosió musical».

Després de proposar als presents la creació d'un «comitè de desesperació» respecte d'això —al qual va assegurar integrar-s'hi «el primer de tots»—, Trecet va convidar «els catalans tercermundistes» a visitar els intèrprets africans actuals. Uns artistes als quals, segons va explicar el conductor del programa de Radio Nacional de España (RNE) *Diálogos 3*, la necessitat de triomfar els porta a canviar bases musicals fonamentals de la seva cultura: «El músic fa allò que Europa vol escoltar, quasi sempre a instàncies d'intermediaris europeus». Entre aquests *padrins*, Trecet en va destacar dos: Peter Gabriel i Paul Simon, «els quals es mereixen —va dir— dos monuments, però un al pol sud i l'altre al pol nord. No hi ha dret —va proferir— que Simon i les discogràfiques vinguin 24 milions d'àlbums i els grups africans no vegin ni un duro».

Ramón Trecet, que va simultanejar el seu discurs amb l'audició de música africana *in situ*, va concloure, molt crític, que «el pou de la cultura anglosaxona ha esgotat la seva aigua, per la qual cosa ha de robar els sons africans». Una música, d'altra banda, que, sota el nom de *world music*, la indústria del disc ha utilitzat, en paraules de Trecet, per «vendre la imatge de l'ancià noble i salvatge que espera a la sabana pacientment el moment propici per caçar l'antílop de torn».

El catàleg de les biblioteques, al web

El catàleg de les biblioteques de la UAB ja es pot consultar via *web*. Fins ara, per consultar el catàleg s'havia d'utilitzar un client *telnet* i obrir una sessió a l'ordinador que conté el catàleg Babel. Amb la consulta via *web* només cal disposar d'un navegador, com Netscape Navigator, Microsoft Explorer o NCSA Mosaic.

La consulta es pot fer per qualsevol dels punts d'accés tradicionals (autor, títol, matèria, topogràfic, geogràfic de revistes, paraula clau o combinació booleana de termes. Els avantatges del nou sistema són que la interfície és l'habitual en el *web*, de ma-

nera que no cal conèixer les comandes de VTLS, a més que es pot utilitzar el ratolí i guardar els resultats d'una cerca amb les eines del propi navegador. D'altra banda, la informació bibliogràfica conté tots els punts d'accés com a enllaços hipertextuals, de manera que és molt més fàcil trobar obres relacionades (obres amb la mateixa matèria, autors, topogràfics, o de la mateixa col·lecció). Per acabar, dóna accessibilitat a qui no tingui un client *telnet* en el seu ordinador.

La consulta es fa sobre la mateixa base de dades del catàleg. Això vol dir que la informació de préstec,

recepció de revistes, etc. també és accessible, a temps real.

Aviat s'hi incorporaran noves millores, com l'accés multilingüe, o el fet que un usuari podrà, mitjançant una contrasenya, consultar la caducitat dels llibres que té en préstec i la disponibilitat de les obres reservades.

Aquest servei es va posar en marxa juntament amb la inauguració de la nova biblioteca d'Humanitats al mes de febrer, i és un esforç conjunt del Servei de Biblioteques i del Servei de Desenvolupaments de Gestió. L'adreça és <http://www.babel.uab.es>.

JOAQUIM M. MOLINS LÓPEZ-RODÓ, professor del Departament de Ciència Política i de Dret Públic, va ser elegit, pel Claustre de la Facultat del 12 de març, degà de la Facultat de Ciències Polítiques i de Sociologia.

PABLO TOVAR I MARTÍNEZ, professor del Departament de Psicobiologia i de Metodologia de les Ciències de la Salut, va ser guardonat amb el Premio Estudios Financieros 1996, en l'àmbit de Recursos Humans, pel seu treball sobre *Remuneració per competències i objectius, la política retributiva en la gestió estratègica de recursos humans*. Aquest premi, que reconeix i impulsa la tasca creadora i d'investigació en comptabilitat i administració d'empreses, dret del treball i de la seguretat social, tributació i recursos humans, el concedeix anualment el Centro de Estudios Financieros.

LLUÍS BARBÉ I DURAN, professor del Departament d'Economia i d'Història Econòmica, va ser reelegit com a degà de la Facultat de Ciències Econòmiques i Empresariales, el 13 de març passat, pel Claustre de la Facultat.

El degà de la Facultat de Traducció i d'Interpretació, Sean Golden, en el moment de la col·locació de la primera pedra del nou edifici de la Facultat, que va tenir lloc el dia 19 de març passat.

Nomenaments

La professora Teresa Malagarriga i Rovira ha estat nomenada, amb efecte des del 13 de febrer passat, directora del Departament de Didàctica de l'Expressió Musical, Plàstica i Corporal. El professor Jordi Castellanos i Vila ha estat nomenat director del Departament de Filologia Catalana, amb efecte des del 1 de març passat.

Centre d'Economia Industrial

El dia 10 de març es va presentar, a la Casa Llotja del Mar, el Centre d'Economia Industrial, que proporcionarà nous enfocaments amb l'estudi interdisciplinari de les grans qüestions que afecten la indústria a Espanya i a altres països, alhora que servirà de lloc de reflexió conjunta per als responsables empresarials i de la política industrial, els professionals acadèmics i els altres agents implicats en l'activitat industrial. El Centre ha sorgit del Projecte d'Economia Industrial, impulsat per la Fundació Empresa i Ciència, que, durant quatre anys, ha realitzat tretze investigacions, vuit seminaris i ha editat diverses publicacions i el llibre *Competir a Europa*, coordinat pel professor Vicente Salas. L'esmentat llibre, prologat pel president de la Generalitat de Catalunya, Jordi Pujol, va ser presentat durant l'acte.

En la sessió de presentació del li-

bre i del Centre d'Economia Industrial, que coordinarà el professor Antoni Serra Ramoneda, també hi van intervenir el ministre d'Indústria i Energia, Josep Piqué; el conseller d'Indústria, Comerç i Turisme de la Generalitat, Antoni Subirà; el comissionat per a Universitats i Recerca, Joan Albaigés; el rector de la UAB, Carles Solà; el vicepresident de la Cambra Oficial de Comerç, Indústria i Navegació de Barcelona, Enric Crous, i el director de la Fundació Empresa i Ciència, Josep M. Surís.

El Centre d'Economia Industrial ha estat constituït amb el suport de la Universitat Autònoma de Barcelona, la Generalitat de Catalunya i la Cambra Oficial de Comerç, Indústria i Navegació de Barcelona.

Dinamització lingüística

La dinamització lingüística: actes de la VII Trobada de Serveis Lingüístics Universitaris és el títol d'una publicació que recull les conferències, comunicacions i experiències presentades en aquesta reunió, organitzada pel Gabinet de Llengua Catalana, que va tenir lloc a la UAB a la fi de 1995. S'hi apleguen textos que versen sobre la dinamització de l'ús de la llengua en diverses universitats del territori de parla catalana i en àmbits no universitaris, i també textos d'experts en altres àrees, com la comunicació, el màrqueting i afers socials.

Sabater i Pi, doctor *honoris causa*

El doctor Jordi Sabater i Pi, professor emèrit i catedràtic del Departament de Psiquiatria i Psicologia Clínica de la Universitat de Barcelona, va ser investit doctor *honoris causa* per la UAB en un acte que va tenir lloc el dia 14 d'abril, a proposta de la Facultat de Medicina.

Aquesta investidura ha esdevingut un reconeixement a la seva acreditada trajectòria científica, a les seves aportacions en el camp del comportament dels primats, i per la seva col·laboració amb la Unitat de Biologia de la Facultat de Medicina. El doctor Sabater i Pi va ser el científic que va descobrir l'insòlit primat albi conegut per *Floquet de Neu*.

En l'acte d'investidura, la presentació del doctor Jordi Sabater i Pi va ser a càrrec del professor Josep Llorens i Terol, en representació de la Facultat de Medicina.

Jornades de Portes Obertes

Més de vint mil estudiants de COU de dos-cents instituts de tot Catalunya van participar, per quart any consecutiu, els dies 9 i 10 d'abril, en les Jornades de Portes Obertes que organitza el Vicerectorat d'Ordenació Acadèmica de la UAB.

Durant aquests dos dies, els alumnes de COU van poder participar en les activitats que es van organitzar al campus de Bellaterra durant aquestes jornades d'orientació universitària. D'entre aquestes activitats, cal esmentar més d'una seixantena de conferències que diversos professors de la UAB van fer sobre els estudis que es poden fer a la UAB.

A més de les conferències, durant les dues Jornades de Portes Obertes es van fer diverses activitats culturals al campus: teatre, dansa contemporània, cinema, actuació de castellers, exposicions d'arts plàstiques, audició i assaig del Cor de la UAB, marató dels grups de rock de l'Espai Musical de la UAB, i tot un seguit d'activitats esportives que va organitzar el Servei d'Activitat Física.

Adreça postal:

Universitat Autònoma de Barcelona
Àrea d'Afers Institucionals
Gabinet de Premsa. Edifici Rectorat
08193 Bellaterra (Cerdanyola del Vallès)
Tel. 581 13 35. Fax 581 25 46

L'AUTÒNOMA es pot obtenir i imprimir en format Acrobat via Internet a través del web de la UAB a l'adreça

<http://www.uab.es/>